

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Θεόδωρος Μειμάρης, γεννηθείς στο Ηράκλειο Κρήτης την 1η Μαρτίου 1979, στις 18 Απριλίου 2003 εκάρη μοναχός, και στις 19 Απριλίου 2003 χειροτονήθηκε διάκονος στην ιστορική ιερά Μονή Παναγίας Αγκαράθου, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, από τον Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέα. Από τον Αύγουστο του 2005 διακονεί στην Πατριαρχική Αυλή του Οικουμενικού Πατριαρχείου καταρχήν ως Πατριαρχικός Διάκονος και στη συνέχεια ως Διάκονος της Σειράς (2006), ως Τριτεύων (2011) και ως Δευτερεύων (2014). Την μεν 21η Οκτωβρίου 2017 ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος τον χειροθέτησε Μέγα Αρχιδιάκονο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, την δε 21η Μαρτίου 2021, Κυριακή της Ορθοδοξίας, τον χειροτόνησε πρεσβύτερο και τον χειροθέτησε σε Μέγα Πρωτοσύγκελλο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Συμμετείχε και συμμετέχει ως μέλος και γραμματέων μέλος Συνοδικών Επιτροπών του Οικουμενικού Πατριαρχείου, σε διορθόδοξες και διαχριστιανικές οικουμενικές συναντήσεις και αποστολές, ενώ διετέλεσε Ορθόδοξος Γραμματέας της Μικτής Επιτροπής για το Θεολογικό Διάλογο της Ορθόδοξης Εκκλησίας και της Παγκόσμιας Λουθηρανικής Ομοσπονδίας (2006-2017) και του Φόρουμ Διαλόγου των Ορθόδοξων Εκκλησιών της Ευρώπης και του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Επισκοπικών Συνελεύσεων της ΡΚαθολικής Εκκλησίας (2010-2017). Είναι εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Συμβούλιο Ομογενειακής Παιδείας στην Κωνσταντινούπολη.

Τυχάνει πτυχιούχος της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Κρήτης (1996 – 1999), του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2000 – 2003) και του Μεταπτυχιακού Προγράμματος (Master of Ecumenical Studies) στο Οικουμενικό Ινστιτούτο του Bossey του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκ-

κλησιών (W.C.C.) σε συνεργασία με την Αυτόνομη Προτεσταντική Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου της Γενεύης (2004 – 2005). Το 2011 έλαβε το διδακτορικό δίπλωμα από το Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ στον κλάδο της Εκκλησιαστικής Ιστορίας.

Έχει συγγράψει τις εξής μονογραφίες: 1. Εθνικός προσδιορισμός και αιτούμενα στο Ελλαδικό Κράτος: Τα καθ' εαυτόν Νικάνδρου Ζαννουβίου και η εποχή του (1828-1888), 2. The Holy and Great Council of the Orthodox Church and the Ecumenical Movement, 3. Η εκλογή και η αναγνώριση του Μελετίου Μεταξάκη ως Πατριάρχου Αλεξανδρείας (1925 - 1927), και 4. Η αναδιοργάνωση του Αλεξανδρινού Θρόνου επί Μελετίου Μεταξάκη (1926 - 1935), καθώς και άρθρα ιστορικού, διαχριστιανικού και οικουμενικού ενδιαφέροντος σε ελληνόφωνα και ξενόγλωσσα επιστημονικά περιοδικά.

Τον Ιούνιο του 2021 εξελέγη Καθηγητής στην Πατριαρχική Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Κρήτης, στο γνωστικό αντικείμενο «Ιστορία του Νεότερου και Σύγχρονου Ελληνισμού».